

Kunst & Cultuur Theater: Great Apes of the West Coast

Omdat wij zijn

Han van Wieringen

7 februari 2024 – verschenen in nr. 6

© Shirin Rabi

Je kunt het ook een autobiografische debuutroman noemen, of een mythische, of een lichamelijke. Hoe dan ook komt er in de solo van performer Princess Isatu Hassan Bangura een lyrisch 'ik' tot de wereld. Zo'n onderscheidende vertelstem heeft ze. Ze knalt met dit werk, *Great Apes of the West Coast*, waarin ze haar persoonlijke geschiedenis vermengt met essayisme en dans, bijna de grote zaal uit van het pand van Likeminds in Amsterdam-Noord. In een oogwenk gebeurt het. Bij de uitdrijvende en bezwerende openingsscène was die zaal al te klein. *Fuck it and love it* hangt daarna als een bezwering over de menselijke ervaring die ze tevoorschijn tovert.

Als performer houdt ze op intrigerende wijze spanning vast. Tussen haar en het vertelde en tussen haar en het publiek creëert ze steeds een talige of lichamelijke driehoeksspanning, die ze nergens laat zakken. Het grenst aan hypnose.

Bangura begint hier, in Europa, met Descartes, zo is ze geschoold. Ze studeerde Performance aan de Toneelacademie van Maastricht en speelde vorig seizoen bij Milo Rau in *Grief and Beauty*. 'Ik denk dus ik ben.' Langzaam keert ze in haar voetafdrukken terug naar het moederland Sierra Leone, land van de gebergten in de vorm van leeuwen, naar Freetown, waar ze vandaan komt. Daar ligt iets anders aan de wortels van het algemener geldend mensbeeld: 'Ik ben omdat wij zijn.' Binnen haar strijden, of dansen, die twee mensbeelden met elkaar.

Lees en steun *De Groene* nu 10 weken voor €15. [Lees en steun](#)

Ze draagt kledij die doet denken aan Neo uit *The Matrix*, een lange zwarte jurk van een soort neopreen materiaal. En er zijn meer (Afro-)futuristische kenmerken, 'beam me up, back to the mothership'. Ze vertelt over haar reis door tijd en ruimte. De vlucht vanuit de ooit veilige haven, die door burgeroorlogen geteisterd werd. Ritmisch en beklemmend ren je met haar door een bos, moet je voortdurend schuilen, onder andere door je voor te doen als je vijand. Ze maakt inzichtelijk wat je wint en verliest als je je moederland achter je laat, hoe bitterzoet dat is.

Zorgvuldig bouwt ze de beelden van haar vertelling op, helemaal terug naar een jeugdfoto van het prilste begin. Haar allerindividueelste bericht, de liefdesbrief aan het eigen continent, is zoals de aangrijpendste liefdesbrieven: brandend van verlangen, op de tast naar woorden voor je gevoel, in- en in onzeker mét leeuwenmoed.

In een politiek klimaat waarin zij die vluchten worden weergegeven als dreigende rode pijlen richting Europa is haar solo een antigif. Op de vraag hoe die beide wereldbeelden te herenigen, 'ik denk dus ik ben' en 'ik ben omdat wij zijn' geeft Princess Isatu Hassan Bangura simpelweg dit antwoord: door te bestaan, door hier te zijn. Ze laat de morele vragen en implicaties bij ons, het publiek.

Princess Isatu Hassan Bangura, *Great Apes of the West Coast* is 17 februari te zien in Theater Rotterdam. Engels gesproken, Nederlands boventiteld.

Uit: *De Groene Amsterdammer* van 7 februari 2024
www.groene.nl/2024/6

